

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VII. Ex his variae adversus eum criminationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

ber eum Rex, qui veste nuptiali non indutus in nuptiali convivio discumbebat; & seruum A
nequam & pigrum, qui talentum sibi commissum in terram defoderat. Quo accedit Tract.

11.
13.
Matth. 13.
30.

33. in Matth. tenebras exteriores ita exponens: *Vbi nulla illuminatio est, forsitan nec corporalis, nec est respectio Dei illis, sed quasi indigni speculatione Dei qui talia peccaverunt, condemnantur in his quae exteriores tenebrae appellantur: forsitan donec intellexerunt, ut convertantur & digni efficiantur exire ab eis. Aliter tamen paulopost: Consideremus ergo, inquit, si potest vera esse expositio eius, ut exteriores tenebras illas intellegamus, ut quidam quasi indigni toto mundo in abyssum illam, quam ille exposuit, foras ejectione, in qua sunt tenebrae, nemine eas illuminante, cum sint extra totum mundum.*

Cujuscunque porro generis sint poenae, vehementius iis cruciatum iri corpora putat, quibus resurgentes induemur, ut pote subtiliora & spiritalia, quam quae hac in vita gesta- B
mus; quemadmodum nudum corpus mollius est ad verbera, iisque acrius afficitur, quam si veste contegatur. Verba Origenis de Commentario in Psalm. 6. Pamphilus in Apologia recitavit. Denique Hieronymus in Epistola 59 ad Avitum, cap. 1. scripsisse Origenem refert in fine libri primi *ἔτι ἀγῶν*, animam quandoque pro dolore poenarum & ignis ardore, magis eligere ut brutum animal sit, & in aquis habitet, & fluctibus, ac corpus assumere huius vel illius pe-
ccati.

VII. Multiplicem commemorata dogmata Origeni exprobrationem peperere. Inter alia objectum ei narrat Pamphilus in Apologetico, negasse illum scelestis inferenda supplicia; quod poenam sensus, ut vocant, videatur sustulisse, cum ignem aeternum interpretatus est perturbationes animi, & conscientiae stimulos. Eo spectant ista Hieronymi libr. 3. C
in Epist. ad Ephes. 5. 6. *Quia igitur sunt plerique, qui dicunt non futura pro peccatis esse supplicia, nec extrinsecus adhibenda tormenta, sed ipsum peccatum, & conscientiam delicti esse pro poena, dum vermis in corde non moritur, & in animo venis accenditur, in similitudinem febris, quae non torquet extrinsecus agrotantem, sed corpora ipsa corripit, sine cruciatum extrinsecus adhibitione, quos possidet.* Notat praeterea Hieronymus in Epist. 59. ad Avit. cap. 1. & 3. & 4. Origenem dixisse animas pro criminum modo crassioribus hominum, vel iumentorum, vel etiam Daemonum corporibus immitti, easdemque respicientes ad Angelorum naturam redire: quod iam observavimus. Addit cap. 2. tormenta eum & ignem gehennae in conscientia peccatorum libro 2. *ἔτι ἀγῶν* posuisse; quod iterat Apol. 2. cap. 1. & in Commentariis in Epist. ad Ephes. cap. 5. & 6. Queritur quoque apud Augustinum Orosius in Commonito- D
rio, iactare solitos Origenistas quosdam, *ignem aeternum quo peccatores puniantur, non esse ignem verum, dicentes dictum esse ignem propriae conscientiae punitionem; ac sic omnes peccatorum animas post purificationem conscientiae in unitatem corporis Christi esse redituras.* Arguit item circuitus illos beatitudinis & damnationis sempiternos Augustinus Har. 43. ad Quodvultdeum, & libr. 21. De Civit. Dei, cap. 17. At Nicetas Choniates libr. 4. Theol. orth. fid. Har. 31. dixisse ait Origenem, futurum ut anima tantisper in igne maneat, dum vitiorum sordibus expurgetur; at vermem tamen sine fine permanens, nec umquam gehennam extinctum iri, ut hoc pacto stimuletur in posterum, refreturque memoria divina humanitatis in animis, quae a perenni-
bus huius supplicij liberata fuerint.

VIII. Nihilominus tamen multorum consensione & patrocinio noster Origenes de- E
fenditur, suaque imprimis dubitatione, cum libr. 1. *ἔτι ἀγῶν*, initio capitis sexti, de rerum consummatione, deque poenis damnatorum, ac beatorum praemiis acturus sic praefatur: *Quae quidem a nobis cum magno metu, & cautela dicantur, discutientibus magis & pertractantibus, quam pro certo ac definito statuendis.* Et ita demum caput idem claudit: *Certius tamen qualiter se habitura sit res scit solus Deus, & si qui eius per Christum, & Spiritum sanctum amici sunt.* Pari quoque modo initio capitis sequentis hasitationem suam declarat. Id ne ipse quidem infitatus est Hieronymus, cum Epist. 59. ad Avit. cap. 1. Origenem de eodem argumento multa commentatum scripsisse tandem ait: *Hac iuxta nostram sententiam non sint dogmata, sed quaesita tantum, atque proiecta, ne penitus intractata viderentur.*

Ceterum in asserendo igne illo qui iustos in fine rerum itidem ut impios invasurus ab F
Origene fingitur, ipsi consentit Lactantius libr. 7. cap. 21. *Iustos, inquit, cum judicaverit, etiam igni eos examinabit, tum quorum peccata vel pondere, vel numero praevaluerunt, praestringentur igni atque comburentur: quos autem plena iustitia & maturitas virtutis incoerxit, ignem illum non sentiunt.* Hilarius quoque Can. 2. in Matth. *Baptizatus in Spiritu sancto reliquum esse dicit consummari igne iudicij; atque ne hac quidem lege immunem fore putat B. Virginem.* Idem habet in Commentar. ad Psalm. 118. 20. Ambrosius Serm. in Psalm. 36. *Ignem ergo purgantur filij Levi, igne Ezechiel, igne Daniel; & deinde: Salvi erimus per fidem, sic tamen salvi quasi per ignem; etsi non exurimur, tamen uremur.* Quae sequuntur, ex Origene manifeste translata sunt: *Quomodo tamen alij remaneant in igne, alij pertranscant, docet nos divina Scriptura: nempe in mare rubrum demersus est populus Aegyptiorum; transivit ante populum Ebraeorum. Ignem vero ejusmodi pur-*